

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818200344
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818200344.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobkyne JUDr. K. I., LL.M., G., advokátky, so sídlom kancelárie I. XX,.,
XXX XX J., proti žalovanému O. J., narodenému XX.X.XXXX, trvalý pobyt Q. č. XXX/X, XXX XX G., o zaplatenie 740,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/2/2018-63 zo dňa 30. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 345,40 eur s úrokom z omeškania 5,00 % ročne od 21.9.2017 do zaplatenia, a to v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Podanou žalobou žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie 740,40 eur s úrokom z omeškania 8,05% ročne od 21.9.2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania. Uviedla, že žalovaného zastupovala na základe udelenej plnej moci v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 9P/59/2015, ktoré sa týkalo maloletého S. O. J.. So žalovaným si dohodli zmluvnú odmenu na báze hodinovej odmeny vo výške 79 eur za každú aj začatú hodinu práce advokáta. Rovnako sa dohodli na úhrade cestovného 0,5 eur za 1 km. Žalovaný uhradil prvú vystavenú faktúru, z ďalšej faktúry č. 100450017 na sumu 1 411,90 eur uhradil len sumu 671,50 eur. Napriek splatnosti faktúry zvyšnú časť žalovaný neuhradil, plnú moc vypovedal dňa 22.11.2017. V súvislosti s účasťou na pojednávaní strávila žalobkyňa celkom 6 hodín, a to dve hodiny jedna cesta a pojednávanie trvalo 1,5 hodiny + pol hodiny porada s klientom pred pojednávaním. Vzdialenosť z J. do G. je 185 km, čomu zodpovedá fakturovaná suma 184 eur ako náhrada za cestovné. Žalovaný si bol vedomý, že musí znášať náklady na presun advokáta do miesta súdneho pojednávania, pretože si žiadal kvalitného advokáta.

3. Žalovaný v odpore proti platobného rozkazu namietal opodstatnenosť časti žalovanej pohľadávky, uznal a bol ochotný zaplatiť žalobkyni len cestovné náklady 184 eur, vo zvyšku považoval jej nárok za nedôvodný.

4. Vykonaným dokazovaním v rozsahu uvedenom v odseku 3. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, výsluchom žalobkyne, žalovaného a listinami zistil súd prvej inštancie skutkový stav, ktorý opísal v odsekoch 4. - 10. odôvodnenia svojho rozsudku.

5. Na zistený skutkový stav aplikoval súd prvej inštancie § 1 ods. 2, § 18 ods. 2, § 24 ods. 1 - 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1, 2 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, § 52 a nasl. a § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona dospel súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a zhodnotení vykonaných dôkazov k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná len čiastočne. Medzi stranami sporu bola uzavretá dohoda o poskytovaní právnych služieb žalobkyňou žalovanému na zastupovanie žalovaného vo veciach týkajúcich sa jeho maloletého syna. Svojou povahou ide o zmluvu, ktorej základ je upravený v zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ktorý upravuje aj výkon advokácie ako takej. Takáto zmluva napĺňa obsahové náležitosti zmluvy príkaznej zmluvy podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň ide v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, pretože žalobkyňa vykonávala činnosť zastupovania žalovaného a poskytovania právnych služieb v rámci svojej podnikateľskej činnosti za odmenu a žalovaný nekonal v rámci podnikania a ani inej obchodnej činnosti.

6. Žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na nezaplatenú časť dohodnutej hodinovej odmeny za poskytnuté právne služby. Bolo nesporné, že v čase od 16.11.2016 do vypovedania tejto dohody žalovaným, poskytovala žalobkyňa žalovanému právne služby, pričom predmetom konania podľa žaloby boli právne služby za čas od 10.8.2017 do 30.8.2017. Rovnako bolo preukázané, že účastníci zmluvy si dohodli zmluvnú hodinovú odmenu 79 eur za každú začatú hodinu práce advokáta, pričom ostatné náklady neboli v odmene zahrnuté. Žalobkyňa predložila žalovanému časovú špecifikáciu vykonanej práce ako prílohu k faktúre č. 1004527017 zo dňa 13.9.2017, ktorou fakturovala celkom sumu 1 411,90 eur. Žalovaný zaplatil z tejto sumy len čiastku 671,50 eur.

7. Podľa priloženej časovej špecifikácie uplatňuje žalobkyňa hodinovú odmenu za vykonanú prácu v priebehu súdneho konania vedeného pod sp. zn. 9P/59/2015, a to za vypracovanie návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 10.8.2017 v počte 1 hodiny, spracovanie písomného vyjadrenia vo veci zo dňa 27.8.2017 v počte 4 hodín, príprava pojednávania 1,5 hodiny, príprava otázok na súdneho znalca 1 hodina, odmenu za konzultácie s klientom od 10.8.2017 do 30.8.2017 v počte 1,5 hodiny a za pojednávanie dňa 30.8.2017 uplatnila odmenu za 6 hodín. Spolu ide o 15 hodín vynaložených na vybavenie veci. Súčasťou faktúry bola i náhrada hotových výdavkov - cestovné J. - G. v súvislosti s účasťou na pojednávaní 30.8.2017 v sume 184 eur a paušálne náklady 42,90 eur. Žalovaný z tejto sumy zaplatil 671,50 eur, pričom uznal len niektoré úkony podľa vlastného časového určenia a zásadná jeho námietka smerovala k neopodstatnenosti hodinovej odmeny za čas strávený prepravou žalobkyne z J. do G. v súvislosti s účasťou na pojednávaní 30.8.2017.

8. V konaní žalobkyňa viackrát menila skutkové tvrdenia aká odmena a za aký čas jej za jednotlivý výkon advokácie patrí oproti špecifikácii práce, ktorá bola podkladom pre fakturáciu zo dňa 13.9.2017. V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že aj podľa dohody bola žalobkyňa povinná vystaviť faktúru a poskytnúť klientovi časovú špecifikáciu vykonanej práce tak, aby mal žalovaný prehľad akú hodinovú odmenu za ktorý výkon advokácie a právnych služieb žalobkyňa poskytuje. Podľa názoru súdu prvej inštancie musí žalobkyňa pri vyúčtovaní odmeny vychádzať z účelnosti a hospodárnosti vynaloženého času pri vybavovaní veci. Na druhej strane aj žalovaný zaplatením sumy 671,50 eur uznal časť uplatnenej hodinovej odmeny, pričom následne v konaní napríklad namietal odmenu za úkon príprava otázok na súdneho znalca, ktoré doteraz nemá k dispozícii, avšak odmenu za to zaplatil.

9. Súd prvej inštancie v záujme spravodlivého a rozumného usporiadania sporného vzťahu medzi stranami pristúpil k samostatnému posúdeniu opodstatnenosti hodinovej odmeny a súvisiacich nákladov žalobkyne za obdobie od 10.8.2017 do 30.8.2017 s prihliadnutím na vykonané dôkazy, zohľadnil platbu žalovaného a jeho námietky a dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok v sume 345,40 eur. Žalobkyňa má nárok na hodinovú odmenu 79 eur za vypracovanie návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 10.8.2017, ktoré podanie je súčasťou spisu sp.zn. 9P/59/2015, pričom týmto úkonom navrhovala predvolať znalca na pojednávanie určené na deň 30.8.2017. Vykonanie tejto práce v počte 1 hodiny preukázala žalobkyňa podaním zo dňa 10.8.2017 a túto považoval aj súd prvej inštancie za účelné vynaloženie času. Žalobkyňa má nárok na odmenu za 4 hodiny spracovania písomného vyjadrenia vo veci z 27.8.2017, ktoré je súčasťou spisu sp.zn. 9P/59/2015, pričom išlo o viacstranné vyjadrenie k veci samej a túto odmenu v sume 316 eur žalovaný nerozporoval a túto žalobkyňa uhradil. V tejto súvislosti však súd prvej inštancie konštatoval, že vyjadrenie bolo predložené

súdu vo veci sp.zn. 9P/59/2015 až na pojednávaní dňa 30.8.2017 a procesným stranám v priebehu pojednávania, pričom práve toto vyjadrenie by bolo možné z hľadiska účelnosti vynaloženia stráveného času považovať za prípravu na pojednávanie. Žalobkyňa ďalej uplatnila odmenu za ďalšiu prípravu na pojednávanie za 1,5 hodiny, ktorú odmenu žalovaný uhradil v sume 118,50 eur. Žalovaný neuznával hodinovú odmenu za prípravu otázok na súdneho znalca. Žalobkyňa tvrdila a predložila súdu prvej inštancie v priebehu konania spracovanie písomnej prípravy otázok na znalca s tým, že do týchto si dopisovala aj poznámky. Pojednávanie však prebehlo bez účasti znalca a žalovaný tvrdil, že o tomto úkone nebol informovaný a nemal o ňom žiadnu vedomosť. Súd prvej inštancie prisvedčil správnosti argumentácie žalovaného, pretože ako klient a spotrebiteľ má právo byť informovaný o každom úkone a každej vykonanej práci právnej služby tak, ako to predpokladá aj § 18 ods. 4 zákona o advokácii. Žalobkyňa neinformovala žalovaného ani po vykonaní pojednávania o takomto úkone a podľa názoru súdu prvej inštancie ak si aj uskutočnila prípravu otázok na pojednávanie, z hľadiska hospodárnosti a účelnosti a povahy tejto práce je možné uvedené zahrnúť do hodinovej odmeny v rámci prípravy pojednávania 1,5 hodiny, resp. 2 hodiny, keďže žalobkyni patrí zmluvná odmena aj za každú začatú hodinu práce. V súvislosti s prípravou pojednávania na deň 30.8.2017 si žalobkyňa okrem samotnej odmeny za účasť na pojednávaní uplatňuje od žalovaného celkom odmenu za vyjadrenie vo veci 4 hodiny, prípravu pojednávania 1,5 hodiny, príprava otázok na znalca 1 hodina, čo je spolu 6,5 hodiny advokátskej činnosti, ktorý čas vzhľadom na povahu veci je neprimeraný a nemôže byť účelným vynaložením času. V rámci prípravy pojednávania napríklad nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola nahliadala do spisu, tento študovala, rokovala s protistranou a podobne, preto za účelné vynaložený čas bez ohľadu na rozloženie času vykonané žalobkyňou považoval súd prvej inštancie odmenu za 2 hodiny strávené prípravou na pojednávanie, v rámci ktorého času musí byť pokrytá aj prípadná príprava otázok na znalca.

10. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyni patrí ďalšia zmluvná hodinová odmena v počte jednej hodiny za konzultácie so žalovaným. Žalovaný poprel, že by pred pojednávaním s ním žalobkyňa konzultovala, pretože prišla tesne pred pojednávaním, a za relevantné obdobie neprebli ani telefonické konzultácie. Žalobkyňa žiadala vypočúť ako svedkyňu príslušnú pracovníčku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, ktorá by takúto konzultáciu na chodbe pred pojednávacou miestnosťou potvrdila. Súd prvej inštancie tento dôkaz nepripustil, pretože nie je reálne predpokladať, že by zástupca úradu mal vedomosť v akom čase a časovom rozsahu a o čom konkrétne sa žalobkyňa so žalovaným rozprávali. Určitá telefonická a SMS komunikácia medzi stranami však nepochybne prebehla, čo potvrdil aj sám žalovaný, preto podľa názoru súdu prvej inštancie patrí žalobkyni zmluvná odmena za konzultáciu s klientom najviac v rozsahu 1 hodiny. Žalobkyni sa nepodarilo preukázať v konaní rokovanie so žalovaným inou formou a vo väčšom časovom rozsahu. Žalovaný uznal odmenu za pol hodiny tejto konzultácie, žalobkyňa má však podľa dohody vždy nárok na celú hodinovú odmenu aj pri začatej hodine.

11. V súvislosti s účasťou na pojednávaní bolo preukázané, že žalobkyňa sa zúčastnila pojednávania v čase od 8.30 hodiny do 10.00 hodiny, t.j. pojednávanie trvalo dve hodiny, preto jej patrí odmena za dve hodiny. Pokiaľ žalobkyňa uplatnila odmenu za 6 hodín, táto uplatnená odmena nie je opodstatnená. Žalobkyni podľa dohody, zákona o advokácii a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení patrí zmluvná odmena za poskytnutý výkon advokácie, ktorým sa rozumie zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci. Z uvedeného vyplýva, že hodinová odmena nepatrí žalobkyni za „riadenie“ motorového vozidla z J. do G. a späť ako správne namietal žalovaný. Uvedené platí o to viac, že žalovaný bol ochotný žalobkyňu do G. na vlastné náklady prepraviť. Neopodstatnenosť takéto uplatňovania hodinovej odmeny vyznieva o to viacej, že žalobkyňa v súvislosti s cestou uplatňuje ďalších 184 eur ako náklady cestovného. V zmysle § 16 ods. 2 citovanej vyhlášky si účastníci dohodli paušálnu náhradu cestovných výdavkov 0,50 eur za km, čo prekračuje výšku cestovných výdavkov podľa osobitného predpisu. Ďalšia odmena za konzultáciu so žalovaným pred pojednávaním žalobkyni nepatrí, pretože výkon právnej služby žalobkyňa pred súdom nepreukázala.

12. Vzhľadom na uvedené patrí žalobkyni celkom hodinová zmluvná odmena za 10 hodín advokátskej právnej služby, t.j. spolu 790 eur.

13. Súčasťou fakturácie a nároku žalobkyne je náhrada paušálne dohodnutých cestovných výdavkov za cestu J. - G. v sume 184 eur, pri celkovom počte km Bratislava - Prievidza a späť 368 km predstavuje paušálna náhrada pri 0,50 eur za 1 km sumu 184 eur. Uvedený nárok žalobkyne žalovaný opakovane uznával.

14. Žalobkyni v zmysle fakturácie a žaloby patrí aj režijný paušál za 5 úkonov (viď faktúra a zoznam právnych úkonov k faktúre) v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 8,58 eur, t.j. spolu 42,90 eur.

15. Súd prvej inštancie bol viazaný žalobným nárokom žalobkyne práve v takto uplatnenom rozsahu. Táto náhrada patrí pri každom druhu odmeny a náhradu uznával aj žalovaný.

16. Žalobkyni patrila odmena a náhrada výdavkov a režijný paušál v celkovej sume 1 016,90 eur, žalovaný jej uhradil 671,50 eur, preto je povinný doplatiť žalobkyni sumu 345,40 eur.

17. V odseku 27. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 2.5.2018 zahrnula hypoteticky (pri neuznaní pôvodne uplatnenej odmeny) do svojho nároku i náhradu za stratu času 147,30 eur, podľa jeho názoru ide o iný druh nároku na náhradu ako bol uplatnený pôvodne, tento nebol predmetom ani fakturácie a ani predmetom žaloby. Ide o zmenu skutkových tvrdení a pokiaľ žalobkyňa mienila uplatniť aj takýto ďalší nárok mala podať návrh na rozšírenie žaloby a rozšíriť žalobný nárok aj o tento druh náhrady tak, aby mal žalovaný zachované právo vyjadriť sa aj k tomuto nároku. Keďže náhrada za stratu času nebola predmetom konania, súd jej túto sumu nepriznal a nepoužil ju ani pre prípadný výpočet sumy tak ako to učinila žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 2.5.2018.

18. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol ako nedôvodnú.

19. Žalobkyni patrí v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení úrok z omeškania 5,00 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry 21.9.2017 až do zaplatenia. Žalovaný bol povinný zaplatiť odmenu a náhrady do splatnosti faktúry, preto sa dňom po splatnosti dostáva do omeškania. Výška úroku z omeškania zodpovedá omeškaniu dlžníka v občianskoprávnom spore.

20. V zmysle § 232 ods. 3 CSP súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť priznanú sumu s úrokom z omeškania v lehote do dvoch mesiacoch od právoplatnosti oproti zákonnej lehote na plnenie. Prihliadol na jeho tvrdenie o nízkom príjme s tým, že bol ochotný sumu cestovných náhrad 184 eur uhradiť jednorazovo a zvyšnú sumu v splátkach po 8 eur mesačne. Súd prvej inštancie zohľadnil aj to, že žalovaný má povinnosť hradiť výživné 130 eur. Žalovaný si však musel byť vedomý, že určitú sumu musí žalobkyni doplatiť, keď časť nároku uznával od začiatku konania. S prihliadnutím aj na výšku priznanej sumy a dobu omeškania súd prvej inštancie umožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu do dvoch mesiacov, ktorá lehota je primeraná na to, aby si zadovážil finančné prostriedky na uspokojenie priznanej sumy. Súd pripomína žalovanému aj to, že mal možnosť aj v priebehu konania zaplatiť žalobkyni aspoň uznávanú časť jej nároku, avšak tak neurobil.

21. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. V konaní vzhľadom na žalovanú sumu a sumu priznanú súdnym rozhodnutím mal mierne väčšinový úspech žalovaný. Žalovanému trovy konania nevznikli, resp. tieto neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

22. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. V úvode uviedla, že nemá povinnosť fakturácie a ako advokát fyzická osoba, ktorá vedie jednoduché účtovníctvo, účtuje len o prijatých platiach. V zmysle objednávky právnych služieb bola dohodnutá odmena advokáta za každú aj začatú hodinu práce advokáta. Fakturovanie nižšej alebo inej sumy nemá vplyv na právny nárok na úhradu sumy v zmysle podpísanej dohody

23. so žalovaným. K tvrdeniam súdu prvej inštancie, ktoré žalobkyňa vymedzila v čl. II bod 1. - 3. odvolania, s poukazom na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 2.5.2018, vyjadrila názor, že súd mieša dva druhy

odmeny za poskytovanie právnej pomoci, tarifnú a hodinovú odmenu. So žalovaným bola dohodnutá hodinová odmena, nie tarifná sadzba, ktorá odzrkadľuje počet hodín advokáta strávených pre účely právneho zastúpenia klienta. Právny názor súdu prvej inštancie, že príprava písomného vyjadrenia vo veci a príprava otázok na znalca je súčasť prípravy pojednávania by sa dal akceptovať len v prípade dohodnutej tarifnej odmeny advokáta. V prípade ak je dohodnutá hodinová sadzba je samotný názov úkonu irelevantný, rozhodujúci je čas trvania poskytovania právnych služieb. Celkový čas trvania je meraný advokátom a advokát strávil reálne prípravou vyjadrenia vo veci čas 4 hodiny, prípravou otázok na súdneho znalca čas 1 hodinu (príprava týchto otázok bola objednaná priamo žalovaným) a prípravou prednesu na samotné pojednávanie čas 1,5 hodiny, čiže 2 hodiny v zmysle objednávky právnych služieb. Vyjadrenie vo veci obsahovalo reakciu a vyjadrenie na písomné podanie protistrany v konaní, k vyjadreniu matky zo dňa 19.7.2017, ďalej vyjadrenie k záverom posledného pojednávania zo dňa 21.6.2017 a k doplneniu znaleckého posudku 70/2017 znalca PhDr. S. J. zo dňa 28.6.2017. Príprava otázok na súdneho znalca bol osobitný čas strávený s osobitným predmetom, ktorým je výlučne tvorba otázok na súdneho znalca v rozsahu 2 strán. Na tvorbu týchto otázok bolo okrem iného potrebné preštudovať celý znalecký posudok vypracovaný znalcom v konaní. Príprava súdneho pojednávania je čas strávený prípravou ústnych prednesov na súdne pojednávanie ako aj opätovným študovaním advokátskeho spisu v rozsahu cca 400 strán. Posledné pojednávanie vo veci bolo dňa 6.12.2016, čiže viac ako pred 8 mesiacmi,. Vzhľadom na tento časový odstup nebolo možné pamätať si podrobnosti prípadu, pričom bola potrebná podrobná príprava na súdne pojednávanie. Byť riadne pripravený na súdne pojednávanie je pre advokáta a pre hájenie záujmov klienta dôležité, je dôležité, aby poznal spis a aby vedel reagovať na argumenty protistrany a odpovedať na prípadné otázky súdu v zmysle zásady ústnosti. Bez znalosti súdneho spisu nie je toto možné. Všetky tri úkony boli s odlišným obsahom a odlišným predmetom, nie je možné ich spojiť a zjednodušené podradiť pod jeden úkon ako to spravil súd prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní pre objasnenie uviedla príklad úkonov podľa tarifnej odmeny a podľa hodinovej odmeny. Poukázala na znenie § 3, 4 a 9 zákona o advokácii. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, ktoré uviedla žalobkyňa v čl. II bod 4. odvolania, o tom, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že otázky na znalca boli vypracované bez informovania žalovaného, žalobkyňa poukázala na súdny spis, v ktorom sa nachádza sms komunikácia medzi žalovaným a žalobkyňou zo dňa 29.8.2017 čas 11:28, v ktorej žalovaný píše : „ Vravela ste, že si nachystáme otázky n znalca, ...“ Túto sms správu mal súd prvej inštancie k dispozícii a je z nej zrejmé, že žalovaný pred súdnym pojednávaním dňa 30.8.2017 sám požadoval nachystanie otázok na súdneho znalca. Tvrdenie súdu prvej inštancie je v rozpore s obsahom súdneho spisu. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov v nesprávnych skutkových zisteniach. K tvrdeniam súdu prvej inštancie, ktoré žalobkyňa uviedla v čl. II bod 5. a 6. odvolania, poukázala žalobkyňa na to, že v zmysle vyhlášky má advokát právo na náhradu straty času stráveného cestou za každú aj začatú polhodinu v sume 14,73 eur pre rok 2017. Celkovo jedna cesta J. - G. trvá 2 hodiny a 17 minút. Ide o 10 polhodín strávených cestou a späť v sume 147,30 eur. Toto právo patrí advokátovi automaticky a nie je potrebné ho uplatňovať. V tejto súvislosti si súd prvej inštancie v odôvodnení odporuje. Na jednej strane tvrdí, že neuznáva odmenu za čas strávený cestou na súdne pojednávanie a na strane druhej tvrdí, že neuznáva žalobkyni ani náhradu straty času v zmysle vyhlášky. Žalobkyňa uvádzala výpočet náhrady straty času už na pojednávaní dňa 5.4.2018, s čím súd prvej inštancie súhlasil a uviedol : „ v súvislosti s cestovnými výdavkami podľa vyhlášky by patril žalobkyni nárok len na náhradu za stratu času a cestovné výdavky, ktoré nie sú sporné....“ (strana 5 zápisnice o pojednávaní dňa 5.4.2018). K uvedenému nároku sa vyjadroval aj žalovaný na pojednávaní a tento uznal, čo bolo odzrkadlené aj v sume 531,40 eur, ktorú požadoval priznať na úhradu. Tento záver súdu prvej inštancie je v rozpore s obsahom spisu. Náhrada straty času a jej výška sú všeobecné známe určením priamo právnym predpisom. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, ktoré žalobkyňa uviedla v čl. II bod 7. odvolania, poukázala žalobkyňa na to, že režijný paušál nie je potrebné fakturovať, je určený v zmysle vyhlášky, na dané obdobie je vo výške 8,84 eur a bol uplatnený na pojednávaní dňa 5.4.2018. Celkovo tak minimálny nárok žalobkyne na úhradu je vo výške 1 323,50 eur, so zohľadnením úhrady žalovaným vo výške 652 eur zostáva na úhradu 652 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 21.9.2017 do zaplatenia v špecifikácii úkonov podľa odvolania. K času stráveného cestou žalobkyňa poukázala na dohodu medzi advokátom a klientom v znení, že advokát aplikuje dohodnutú hodinovú sadzbu na všetok čas strávený prácou pre klienta, čiže aj čas strávený cestou na pojednávanie mimo miesta sídla advokáta. V závere odvolania žalobkyňa uviedla, že žalovaný na pojednávaní dňa 5.4.2018 uznal úkony žalobkyne, namietal iba otázky na súdneho znalca, ktoré však boli vypracované na výslovnú žiadosť žalovaného, a čas trávený cestou na súdne pojednávanie. Žalovaný však neustále v tomto smere menil svoje tvrdenia. Vo vzťahu k odloženiu lehoty splatnosti plnenia žalobkyňa namietala, že tvrdenie o údajnom mesačnom príjme žalovaného nebolo v konaní preukázané, žalovaný nepredložil

žiadan dôkaz a súd prvej inštancie sa uspokojil len s jeho tvrdením. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 740,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 21.9.2017 do zaplataenia a náhradu trov konania vo výške 100 %.

24. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 11.10.2018, v ktorom uviedol, že počas celého súdneho konania sa snažil so žalobkyňou dohodnúť, čo žalobkyňa odmietla a naďalej odmieta. Svojimi nepravdivými tvrdeniami, ktoré žalobkyňa mení, priviedla žalovaného až do súdneho sporu. S rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí, považuje ho za spravodlivý. K odvolaniu žalovaný priložil doklad o úhrade sumy 363,70 eur zo dňa 12.10.2018, ktorým uhradil sumu 345,40 eur a vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne za obdobie od 21.9.2017 do 20.9.2018 v sume 17,27 eur a za obdobie od 21.9.2018 do 12.10.2018 v sume 1,034 eur (345,40 + 17,27 + 1,034). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

25. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 11.10.2018 sa žalobkyňa vyjadrila podaním zo dňa 26.10.2018. Poukázala na to, že žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uvádza len to, že sa chcel so žalobkyňou dohodnúť mimosúdne. Tieto tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé. Prístup žalovaného bol od počiatku odmietavý a nebolo iné východisko ako podať žalobu. Pre rekapituláciu poukázala žalobkyňa na list žalovaného zo dňa 28.11.2017, na jeho obsah, na elektronickú komunikáciu zo dňa 21.11.2017, 5.12.2017, 29.11.2018 a jej obsah, na telefonickú komunikáciu so žalovaným zo dňa 5.12.2017. V závere vyjadrenia žalobkyňa zopakovala totožné tvrdenia uvedené v odvolaní týkajúce sa celkového nároku na úhradu, na dohodu medzi advokátom a klientom o odmene za čas strávený cestou na pojednávanie mimo miesta sídla advokáta a na vyjadrenia žalovaného k úkonom žalobkyne uvedené v priebehu konania. Zotrvala na odvolacom návrhu. K vyjadreniu predložila označenú elektronickú komunikáciu so žalovaným.

26. Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 26.10.2018 bolo žalovanému doručené dňa 5.11.2018, ku ktorému žalovaný vyjadrenie nepodal.

27. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

28. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. ako vecne nesprávny podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť, pretože nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

29. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednanja veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

30. Ako podstatné odvolacie tvrdenia vyhodnotil odvolací súd tvrdenia žalobkyne :

1/ o nesprávnom posúdení za úkonov : vyjadrenie vo veci a vyjadrenie na písomné podanie protistrany, príprava otázok na súdneho znalca a príprava súdneho pojednávania, ktoré vykonala žalobkyňa v prospech žalovaného, keď súd prvej inštancie tieto úkony podradil z hľadiska účelnosti vynaloženia času pod prípravu pojednávania odmeňovanú tarifnou sadzbou (pozn. odvolacieho súdu : podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) za situácie, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dohodnutá hodinová sadzba odzrkadľujúca počet hodín advokáta strávený pre účely právneho zastúpenia klienta. V prípade dohody o

hodinovej sadzbe je samotný názov úkon bez významu, pretože je rozhodujúci čas trvania poskytovania právnych služieb.

2/ o nepriznaní náhrady za stratu času stráveného cestou J. - G. a späť v rozsahu 10 polhodín vo výške 147,30 eur (14,73 eur/polhodina pre rok 2017), ktoré právo patrí advokátovi automaticky a nie je potrebné ho osobitne uplatňovať, pričom náhrada za stratu času stráveného cestou a jej výška sú všeobecne známe a sú určené priamo právnym predpisom.

3/ o nepreukázaní podmienok pre odloženie splatnosti plnenia, na ktoré bol žalovaný zaviazaný v prospech žalobkyne výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie.

31. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesporné, že žalobkyňa ako advokátka uzavrela dňa 16.11.2016 so žalovaným ako klientom zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorou v čl. 1. žalovaný objednal o žalobkyne právne služby s predmetom : zastupovanie žalovaného vo veciach týkajúcich sa maloletého S. O. J.. V čl. 2 sa žalovaný zaviazal uhradiť za právne služby zmluvnú odmenu advokáta vo výške 79 eur za každú aj začatú hodinu práce advokáta. Z obsahu dojednania čl. 2 ďalej vyplýva, že náklady ako sú napr. súdne, správne poplatky, preklady, cestovné vo výške 0,5 eur za km a iné nie sú v zmluvnej odmene zahrnuté. V čl. 3 zmluvné strany dohodli oprávnenie advokáta vystaviť faktúru so splatnosťou do 7 dní a v čl. 4. Zmluvné strany dohodli, že zmeny objednávky (pozn. odvolacieho súdu zmluvy) je možné meniť len písomnou formou.

32. Uplatnený nárok proti žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 740,40 eur žalobkyňa odôvodňovala skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe a preukazovala faktúrou č. 100452017 vyhotovenou dňa 13.9.2019 so splatnosťou najneskôr dňa 20.9.2017, ktorou vyúčtovala žalovanému za poskytnuté právne služby odmenu vo výške 1 411,90 eur a zoznamom právnych úkonov za obdobie od 10.8.2017 do 30.8.2017 ako aj časovým rozsahom trvania jednotlivých právnych úkonov. Tento zoznam obsahuje aj uplatnenie nákladov za cestovné J. - G. vo výške 184 eur a paušálne náklady 5 x 8,58 eur vo výške 42,90 eur.

33. Zo zoznamu právnych úkonov vyplývajú tieto úkony :

dňa 10.8.2017 návrhy na doplnenie dokazovania v rozsahu 1 hodina
dňa 27.8.2017 vyjadrenie vo veci v rozsahu 4 hodiny
dňa 28.8.2017 príprava pojednávania v rozsahu 1,5 hodiny
dňa 28.8.2017 príprava otázok na súdneho znalca v rozsahu 1 hodiny
dňa 10.8.2017 - 30.8.2017 konzultácie s klientom v rozsahu 1,5 hodiny
dňa 30.8.2017 pojednávacie deň v rozsahu 6 hodín

Podľa tohto zoznamu právnych úkonov žalobkyňa vyúčtovala žalovanému 15 hodín poskytovania právnych služieb za cenu 79 eur/hodina = 1 185 eur.

34. Žalovaný listom zo dňa 28.11.2017, ktorý adresoval žalobkyni, oznámil dôvody zaplatenia sumy 671,50 eur (ktorú žalobkyni zaplatil dňa 20.11.2017) z faktúry č. 100452017 zo dňa 13.9.2017. Z obsahu tohto listu vyplýva, že za opodstatnené náklady vo faktúre č. 100452017 žalovaný považuje : pojednávacie deň s časom trvania pojednávania od 8,30 do 9,50, čo v časovom rozsahu predstavuje 1,5 h x 79 = 118,50 eur, vyjadrenie vo veci v časovom rozsahu 4 h x 79 = 316 eur, príprava pojednávania v časovom rozsahu 1,5h x 79 = 118,50 eur, príprava otázok na súdneho znalca v časovom rozsahu 1h x 79 = 79 eur, konzultácie s klientom v časovom rozsahu 0,5h x 79 = 39,50. Spolu predstavuje zaplatená suma 8,h x 79 = 671,50 eur. V súvislosti s cestovnými nákladmi žalovaný namietal, že nie je ochotný zaplatiť 79 eur za šoférovania auta z dôvodu, že žalobkyni ponúkol, že príde pre ňu alebo pošle pre ňu auto, na čo žalobkyňa reagovala kladne. Pred posledným pojednávaním dňa 30.8.2017 žalovaný ponúkol žalobkyni možnosť, že príde žalobkyňu zobrať do J. a že zavezie žalobkyňu späť do J., čo žalobkyňa odmietla s tým, že bude musieť ísť vlastným autom.

35. Posúdením obsahu listín v odseku 32. a 33. tohto odôvodnenia z počtu hodín poskytovania právnych služieb 15 hodín uznal žalovaný zaplatením 8,5 hodiny, pričom neuznal právne služby a náklady :

deň 10.8.2017 návrhy na doplnenie dokazovania v rozsahu 1 hodina
deň 10.8.2017 - 30.8.2017 konzultácie s klientom v rozsahu 1 hodiny (1,5 - 0,5)
deň 30.8.2017 pojednávacie deň v rozsahu 4,5 hodiny (6 hodín - 1,5 hodiny)
cestovné vo výške 184 eur

paušálne náklady 5 x 8,58 eur vo výške 42,90 eur.

36. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uznal cestovné vo výške 184 eur a uviedol dôvody, pre ktoré zvyšok odmeny za poskytované právne služby a paušálne náklady (režijný paušál) žalobkyni nezaplatil.

37. Na pojednávaní dňa 5.4.2018, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa aj žalovaný, žalovaný v rámci výsluchu podľa § 195 CSP uviedol, že právne služby : vyjadrenie vo veci v rozsahu 4 hodín, príprava pojednávania v rozsahu 1,5 hodiny , príprava otázok na znalca v rozsahu 1 hodiny považuje za nesporné.

38. Súd prvej inštancie pri realizácii postupu podľa § 181 ods. 2 CSP určil sporné a nesporné skutkové tvrdenia a uviedol predbežné právne posúdenie veci (č.l. 40 spisu).

Za nesporný a zákonný nárok žalobkyne na odmenu považoval súd prvej inštancie právne služby : deň 30.8.2017 účasť na pojednávaní v rozsahu 2 hodín, konzultácia s klientom v rozsahu 1 hodiny, deň 10.8.2017 návrhy na doplnenie dokazovania v rozsahu 1 hodina, náhrada za stratu času a cestovné podľa vyhlášky. Ako sporné vyhodnotil súd prvej inštancie : konzultácia so žalovaným pred pojednávaním dňa 30.8.2017 (žalovaný popiera), telefonická konzultácia so žalovaným v rozsahu 0,5 hodiny, príprava otázok na súdneho znalca v rozsahu 1 hodiny (súčasť prípravy na pojednávanie).

39. V odsekoch 20. - 22. odôvodnenia rozsudku uviedol súd prvej inštancie dôvody priznania poskytovaných právnych služieb v rozsahu 10 hodín x 79 = 790 eur + cestovného vo výške 184 eur + režijného paušálu 5 x 8,85 eur = 42,90 eur, spolu vo výške 1 019,90 eur ako odmeny, ktorá patrí žalobkyni za zastupovanie žalovaného v súdnom konaní sp.zn. 9P/59/2015 s prihliadnutím na účelnosť a hospodárnosť času vynaloženého pri vybavovaní veci. Zároveň súd prvej inštancie uviedol dôvody, pre ktoré žalobkyni nepriznal nárok na odmenu za 5 hodín poskytovania právnych služieb, ktoré podľa faktúry a zoznamu právnych úkonov uplatňovala žalobou. V súvislosti so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že pri právnych úkonoch príprava pojednávania (deň 28.8.2017) súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok vo väčšom časovom rozsahu ako si tento žalobkyňa uplatnila. Ako zmätočné a nepreskúmateľné vyhodnotil odvolací súd hodnotenie a úvahy súdu prvej inštancie uvedené v závere odseku 20. odôvodnenia rozsudku. Súd prvej inštancie v úvode tohto odseku odôvodňuje priznanie časového rozsahu 4 hodiny (deň 27.8.2018) za vyjadrenie vo veci a priznanie časového rozsahu 1 hodiny za návrhy na doplnenie dokazovania (deň 10.8.2018), pričom v súvislosti s týmito úkonmi právnej služby súd prvej inštancie uvádza : .... „ V súvislosti s prípravou pojednávania na deň 30.8.2017 si žalobkyňa okrem samotnej odmeny za účasť na pojednávaní uplatňuje od žalovaného celkom odmenu za vyjadrenie vo veci 4 hodiny, prípravu pojednávania 1,5 hodiny, príprava otázok na znalca 1 hodina, čo je spolu 6,5 hodiny advokátskej činnosti, ktorý čas vzhľadom na povahu veci je neprimeraný a nemôže byť účelným vynaložením času. V rámci prípravy pojednávania napríklad nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola nahliadala do spisu, tento študovala, rokovala s protistranou a podobne, preto za účelne vynaložený čas bez ohľadu na rozloženie času vykonané žalobkyňou považoval súd prvej inštancie odmenu za 2 hodiny strávené prípravou na pojednávanie, v rámci ktorého času musí byť pokrytá aj prípadná príprava otázok na znalca“. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že táto úvaha a hodnotenie súdu prvej inštancie okrem toho, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, si vzájomne odporuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v úvode tohto odseku. Bez opory vo vykonanom dokazovaní postupom podľa § 215 ods. 1, 2 CSP súdu prvej inštancie neprináležalo žiadne oprávnenie ustáliť, že za účelne vynaložený čas strávený prípravou na pojednávanie bez ohľadu na rozloženie času vykonané žalobkyňou je možné považovať čas 2 hodiny, v rámci ktorých je pokrytá aj príprava otázok na súdneho znalca. Táto zmätočnosť a nepreskúmateľnosť zakladá dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ku ktorým prihlíada odvolací súd z úradnej povinnosti.

40. Žalobkyňa vykonáva povolanie advokátky, jej právne postavenie, práva a povinnosti upravuje zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov. Výkon advokácie predpokladá postup a konanie s odbornou starostlivosťou v súlade s poslaním advokácie podľa § 1 ods. 1 citovaného zákona. Právny vzťah medzi zvoleným advokátom a klientom má zmluvný základ, ktorého režim je upravený v predpisoch súkromného práva, v Občianskom zákonníku (príkazná zmluva) alebo Obchodnom zákonníku (mandátna zmluva), podľa právneho postavenia klienta. Zmluvný základ právneho vzťahu advokáta a klienta pri výkone advokácie je upravený aj v zákone č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Zmluva

o poskytovaní právnych služieb je zmluvou odplatnou a advokát má nárok popri odmene aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. Pri posudzovaní druhu uzavretej zmluvy sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný mal v zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z tohto postavenia vyplývajúcej ochrany slabšej strany. Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 16.11.2016 nevykazuje žiadne znaky formulárovej zmluvy, je zachovaná individuálizácia zmluvných dojednaní a individuálne dojednanie obsahu práv a povinností zmluvných strán, o ktorých mal v čase ich vzniku žalovaný ako klient vedomosť.

41. Žalobkyňa a žalovaný sa dohodli na hodinovej odmene podľa počtu hodín potrebných na poskytnutie právnej služby. Pri rešpektovaní poslanca a samotného výkonu advokácie je v právnom vzťahu medzi advokátom a jeho klientom na advokátovi, aby rozhodol o účelnosti a hospodárnosti poskytovaných právnych služieb pri ochrane a presadzovaní práv a záujmov klienta s dôsledným využívaním všetkých právnych prostriedkov v prospech klienta (§ 18 ods. 1, 2 zákona č. 586/2003 Z.z.). Právnu úpravu odmeny a ostatných náhrad, ktoré patria advokátovi za výkon advokácie upravuje vyhláška č. 655/2004 Z.z., ktorá upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

42. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že zmluvná odmena medzi žalobkyňou a žalovaným bola dohodnutá ako hodinová odmena podľa § 2 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktorej výška závisela od počtu hodín výkonu advokácie. Vystavenie faktúry dohodli zmluvné strany ako oprávnenie advokátky, nie je povinnosť. V súlade s § 4 citovanej vyhlášky mala žalobkyňa povinnosť predložiť žalovanému časovú špecifikáciu vykonanej práce iba na jeho žiadosť, pretože zmluva v tomto smere neobsahuje zo strany žalobkyne žiadnu povinnosť časovej špecifikácie. Hodinovú odmenu za právne služby dohodli zmluvné strany vo výške 79 eur s tým, že v tejto hodinovej odmene nie sú zahrnuté náklady ako sú napr. súdne, správne poplatky, preklady, cestovné vo výške 0,5 eur za km a iné náklady. Cestovné (§ 15 ods. 1, § 16 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) dohodli zmluvné strany vo výške 0,50 eur/km. Iné hotové výdavky a náhrada za stratu času neboli predmetom dohody a podľa obsahu zmluvy nie sú súčasťou dohodnutej hodinovej odmeny.

43. Žalobkyňa uplatnila proti žalovanému okrem iných aj nárok na stratu času strávený cestou na pojednávanie a späť, ktoré sa uskutočnilo v G., mimo sídla žalobkyne. Výšku požadovanej náhrady pri výpočte určila použitím hodinovej odmeny, čo v danom prípade nezodpovedá podmienkam dohodnutým v zmluve. Žalobkyňa má však zákonný nárok na náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

44. Odvolacie tvrdenie žalobkyne o nesprávnej výške režijného paušálu za 5 úkonov právnej služby v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktoré jej súd prvej inštancie priznal vo výške 8,58 eur/úkon, pričom žalobkyňa patrí režijný paušál na dané obdobie vo výške 8,84 eur/úkon, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Žalobkyňa vyúčtovala a uplatnila proti žalovanému režijný paušál za dané obdobie vo výške 8,58 eur/úkon a týmto uplatnením sú súde viazané.

45. Za dôvodné považoval odvolací súd odvolacie tvrdenie žalobkyne o nepreukázaní podmienok pre odloženie splatnosti plnenia, na ktoré bol žalovaný zaviazaný v prospech žalobkyne výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie. Závery súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť žalobkyňu peňažnú pohľadávku v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP) vyhodnotil odvolací súd ako predčasné a bez opory v zistení majetkových a sociálnych pomerov na strane žalovaného. Zo zisteného skutkového stavu nemožno ustáliť, že ide o odôvodnený prípad pre určenie dlhšej lehoty na plnenie ako je lehota 3 dní.

46. Z vyššie uvedených dôvod odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo všetkých výrokoch. Výrok I. posúdil odvolací súd ako závislý výrok k posudzovaniu správnosti a dôvodnosti žalobou uplatneného celkového nároku vo veci samej a výrok III. o nároku na náhradu trov konania závisí od výsledku sporu k veci samej a od miery úspechu strán v sporovom konaní.

47. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP vec opätovne prejedná a vo veci rozhodne s prihliadnutím na skutočnosť, že časť peňažnej pohľadávky vo výške 671,50 eur žalovaný zaplatil pred podaním žaloby dňa 20.11.2017 a časť peňažnej pohľadávky vo výške 345,40 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.9.2017 do zaplatenia, ktorý žalovaný vyčíslil vo vyjadrení zo dňa 11.10.2018 k odvolaniu žalobcu (č.l. 78-79 spisu), spolu vo výške 363,70 eur, mal žalovaný žalobkyni zaplatiť dňa 12.10.2018, o čom doložil bankový detail tohto pohybu na účte (č.l. 80 spisu). Za skutkového stavu veci zisteného vykonaným dokazovaním sa súd prvej inštancie bude v intenciách vysloveného právneho názoru odvolacím súdom v odsekoch 29. - 42, 44. tohto odôvodnenia dôsledne riadiť zmluvou o poskytovaní právnych služieb uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným, obsahom práv a povinností zmluvných strán, pričom bude rešpektovať právny režim tých nárokov žalobkyne, ktoré nie sú predmetom dohodnutej odmeny a ich prípadnú opodstatnenosť by zakladal právny predpis, zákon č. 586/2003 Z.z. v spojení s vyhláškou č. 655/2004 Z.z.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).